

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.III.37.563/2022/6.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Gyurán Ildikó előadó bíró, Dr. Suba Ildikó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró, Dr. Bérces Nóra bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: dr. Pálfi Edit Erzsébet ügyvéd (cím2)

Az alperes: Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal (6000 Kecskemét, Fecske utca 25.)

Az alperes képviselője: Dr. Schnell Erzsébet kamarai jogtanácsos

A per tárgya: hatósági bizonyítvány ügyében indult jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes, 9. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: a Szegedi Törvényszék 8.K.700.206/2022/8. számú végzésével kijavított 2022. május 24-én kelt 8.K.700.206/2022/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék kijavított 8.K.700.206/2022/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000,- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] örökgyó (a továbbiakban: örökgyó) 2018. június 6-án közokiratba foglaltan végintézkedést tett, halála esetére végrendeletében a kiskunfélegyházi helyrajzi szám1, helyrajzi szám2, helyrajzi szám3, valamint helyrajzi szám4 helyrajzi számú ingatlanok örökösül a felperest nevezte meg.

[2] Az örökgyó 2020. december 16-án elhalálozott. A felperes az örökgyónak nem volt közeli hozzátartozója. A hagyaték megnyíltán időpontjában a felperes az országos földmúves nyilvántartásban nem szerepelt.

[3] Az ügyben eljáró közjegyző a hagyatéki eljárás keretében megküldte az alperesnek mint mezőgazdasági igazgatási szervnek a végrendeletet és a felperes mint végrendeleti örökös nyilatkozatát a tulajdonszerzési feltételek fennállásának igazolására szolgáló hatósági bizonyítvány kiadása céljából.

[4] Az ingatlanügyi hatóság 516.151/2/2021. számon 2021. július 20-i nyilvántartási kezdettel a felperest a földmúves nyilvántartásba rögzítette.

[5] Az alperes 2021. augusztus 3-án kelt 598.456/2/2021. számú határozatával a hatósági bizonyítvány kiadását megtagadta. Határozatát alapvetően a mező-és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi tv.) 2. § (1) bekezdésére, 10. § (1)-(3) bekezdéseire, 16. § (1) és (2) bekezdéseire, 34. §-ára, a Földforgalmi tv.-vel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.) 42. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 7:1. §-ára, 7:10. §-ára, 7:87. § (1) és (2) bekezdésére és a földmúvesekről, mezőgazdasági termelőszervezetekről, valamint a mezőgazdasági üzemközpontokról vezetett nyilvántartásról szóló 38/2014. (XI. 24.) Korm. r. (a továbbiakban: Korm. r.) 11. § (3) bekezdésére alapította.

[6] Kimondta, hogy miután az örökgyó 2020. december 16-án elhunyt, az örökös ezen a napon szerzi meg a hagyatékot. Ebből következik, hogy a felperesnek az ezen a napon fennálló tulajdonszerzési képességét kellett vizsgálnia. Mivel ekkor nem minősült földmúvesnek és a megszerzendő földterületek nagysága meghaladja a nem földmúvesek által megszerezhető föld területi mértékét, tulajdonszerzése jogszabályi korlátozásba ütközött. A felperes kizárólag 2021. július 20-án lett földmúves, ebbéli minőségében 2021. július 20-ától szerezhet jogokat.

A kereseti kérelem

[7] A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Érvei szerint a hatóság döntése az Alaptörvénybe ütközik, jogszabálysértő.

[8] A szerzőképessége tényét álláspontja szerint nem a hagyaték megnyíltán időpontjában, hanem annak megszerzésekor, a hatósági eljárásban kell vizsgálni. Hangsúlyozta, 2013. óta bejegyzett őstermelő, azonban földhivatali regisztrációra csak az örökgyó halála után került sor. Keresetlevelében felhívta a Kúria Pfv.II.21.677/2019/6. számú ítéletét, továbbá az Alkotmánybíróág 24/2017. (X. 10.) AB határozatát (a továbbiakban: AB határozat).

Az elsőfokú ítélet

[9] A törvényszék ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[10] Rámutatott, a magyar öröklési jog szerint az öröklés az örökhagyó halálával a törvény erejénél fogva azonnal és automatikusan bekövetkezik [EBD 2017.K.34.]. Mindez azt jelenti, hogy az örökhagyó vagyona a halála pillanatában átszáll az örökösre. Ezáltal az elhunyt személy vagyona nem válik uratlanná, tehát nincs nyugvó hagyaték. A hagyatékátadó végzés nem konstitutív hatályú, hanem deklaratív, azaz az öröklés közhitelű tanúsítására szolgál.

[11] Föld végrendeleti öröklése esetében az örökösnek az öröklés megnyíltakor, azaz az örökhagyó halálának pillanatában kell szerzőképesnek lennie, amit a Kúria Kfv.VI.37.028/2018/4. számú ítélete is elvi élel mondott ki.

[12] A felperes a hagyaték megnyílt időpontjában nem minősült földművesnek, mert a földműves-nyilvántartásba való bejegyzésére csak 2021. július 20-án került sor. Tulajdonszerzésére a Földforgalmi tv. 10. § (2) bekezdése az irányadó, azaz csak akkor szerezhette volna meg a föld tulajdonjogát, ha a birtokában álló földterület nagysága a megszerezni kívánt földterület nagyságával együtt nem haladja meg az 1 hektárt.

[13] Azt is kiemelte, hogy az AB határozat a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet arra az esetre állapította meg, ha a végintézkedésen alapuló tulajdonszerzés jóváhagyásának megtagadása következtében a törvényes öröklés rendjén az állam öröklése áll be. Az Országgyűlésnek erre tekintettel kell gondoskodnia olyan jogszabály megalkotásáról, amely a végrendeleti örökös javára megváltást állapít meg. Ezt meghaladóan az AB határozat további konkrét kérdést illetően alaptörvény-ellenességet nem állapított meg és egyéb jogalkotási kötelezettséget sem írt elő. A teljes tárgyazonosság hiányában pedig és annak következményeképpen az AB határozat az általa felhozott jogsérelem kiküszöbölésére nem ad módot.

[14] A felperes által hivatkozott kúriai döntést a törvényszék azért nem tartotta relevánsnak, mert az polgári ügyben, más tényállás mellett, öröklési szerződés érvénytelenítése tárgyában született. A polgári perrendtartás szabályait pedig akkor lehet alkalmazni, ha azt a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) kifejezetten megengedi, előírja.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatását, a támadott közigazgatási cselekmény megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Egyezően a keresetében kifejtettekkel, felülvizsgálati kérelmét is arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság és az alperes álláspontja ellentétes az AB határozat megállapításaival. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében, valamint a Földforgalmi tv. 34. § (1)-(4) bekezdésében foglaltakat. Az Alkotmánybíróság ugyanis kiemelte, a tulajdonjog egyik legalapvetőbb részjogosítványa a rendelkezési jog. Az aktív öröklési jog tartalmazza a tulajdonjog ezen részjogosítványát, az örökhagyó jogát arra, hogy vagyonával halála esetére rendelkezzen. A végrendeleti örökös joga egybeesik az örökhagyó alkotmányos jogát érő sérelemmel, az örökhagyó végrendelkezési szabadságának korlátozása pedig a tulajdon fölötti rendelkezés korlátozása. Az örökhagyó és az örökös örökléshez való joga az Alaptörvény védelme alatt áll, ezért minden olyan szabály, amely az öröklés címén

való tulajdonszerzést korlátozza, az örökös passzív öröklési jogába való beavatkozás. Az örökléshez való jogot pedig legsúlyosabban az a szabály korlátozza, amely jogkövetkezményként a végintézkedés érvényesülését teljes egészében kizárja. Az alapvető jog érvényesülése elsődleges és korlátozása csak a szükséges mértékben, arányosan és az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával lehetséges.

[16] Mindez pedig azt jelenti, hogy a földszerzési képességnek nem a hagyaték megnyíltakor, hanem a hagyatéki eljárás keretében kell fennállnia, vagyis akkor, amikor a hatóság azt vizsgálat tárgyává teszi. Az ezzel ellentétes joggyakorlat súlyosan korlátozza az örökléshez való jogot, annak mind aktív, mind passzív tartalmát. Ezért irányadó bírói gyakorlatként a Kúria Pfv.I.21.677/2019/6. számú döntésében foglalt jogi álláspont fogadható csak el.

[17] A Földforgalmi tv. 34. § (3) bekezdése szerint nem értelmezhető a döntés azon megállapítása, hogy a szabálytól való eltérés nem megengedett, hiszen nincs olyan jogszabályhely, amely a felperesi állásponttól eltérően szabályozná az öröklés útján történő tulajdonszerzést. Mindazonáltal teljes mértékben életszerűtlen is, hogy az örökhagyó halálának az időpontjában valamennyi tulajdonszerzési feltételnek megfeleljen a felperes, hiszen az az időpont egy jövőbeni és bizonytalan esemény. A tőle elvárható magatartásnak eleget tett és földművessé vált a hagyatéki eljárás során, így a tulajdonszerzési korlátozás nem érvényesíthető vele szemben. Meg nem lévő jogi szabályozás hiányában nem elfogadható egy olyan jogértelmezés, amely egy magánszeméllyel szemben olyan álláspontra helyezkedik, amely indokolatlanul korlátozza tulajdonszerzési jogosultságát és a végrendelkező akaratának érvényesülését. Ráadásul olyan körülmények között állít fel tulajdonszerzési korlátot, amelynek következményeképpen az állam szerzi meg jelentős nagyságú termőföldek tulajdonjogát.

[18] Tévesen foglalt állást az elsőfokú bíróság abban a kérdésben, hogy egy polgári ügyben született határozatra ne hivatkozhatna. A precedens lényege pontosan az, hogy konkrétan az adott jogvitára vonatkozzon és erre jogi megoldást és döntést tartalmazzon.

[19] Az alperes a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

Döntés a befogadásról

[20] A Kúria a Kfv.III.37.563/2022/2. számú végzésében a felülvizsgálati kérelmet befogadta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A felperes felülvizsgálati kérelme – az alábbiak szerint – alaptalan.

[22] A felülvizsgálati eljárás kereteit a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem jelöli ki. A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[23] A jogvita lényegi kérdése az volt, hogy a mezőgazdasági igazgatási szervnek a felperes mint végrendeleti örökös szerzőképességét az öröklés megnyílt időpontjára, avagy a hatósági eljárása során kellett-e vizsgálnia.

[24] A Kúria szerint az elsőfokú bíróság a törvényesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetést vont le akörben, hogy a Ptk-nak az öröklés megnyíltására vonatkozó szabályait kell alapul venni az időpont megállapításánál. A felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletben foglaltakkal egyetért, a felülvizsgálati kérelmet elbírálva az alábbiakat emeli ki.

[25] Magyarország Alaptörvénye XIII. cikke (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.

[26] A Ptk. 7:1. §-a szerint az ember halálával hagyatéka mint egész száll az örökösre. A 7:87. § kimondja, az öröklés az örökhagyó halálával megnyílik. Az örökös az öröklés megnyíltásával a hagyatékot vagy annak neki jutó részét vagy meghatározott tárgyát - elfogadás vagy bármely más jogcselekmény nélkül - megszerzi.

[27] Az ipso iure öröklési alapelv következtében nincs nyugvó hagyaték.

[28] A Földforgalmi tv. 5. § 7. pontja szerint földműves az a Magyarországon nyilvántartásba vett belföldi természetes személy, illetve tagállami állampolgár, aki a törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott mezőgazdasági vagy erdészeti szakirányú képzettséggel rendelkezik vagy ennek hiányában igazoltan legalább 3 éve mező-, erdőgazdasági tevékenységet, illetve kiegészítő tevékenységet saját nevében és saját kockázatára folyamatosan Magyarországon folytat, és ebből igazoltan árbevétele származott, vagy az árbevétel azért maradt el, mert a megvalósult mező- vagy erdőgazdasági beruházás még nem hasznosulhatott.

[29] A 10. § (2) bekezdése kimondja, a földművesnek nem minősülő belföldi természetes személy és tagállami állampolgár – a (3) bekezdésben meghatározott személyek kivételével – akkor szerezheti meg a föld tulajdonjogát, ha a birtokában álló föld területnagysága a megszerezni kívánt föld területnagyságával együtt nem haladja meg az 1 hektárt.

[30] A 34. § (1) bekezdése értelmében a föld tulajdonjogáról végintézkedéssel történő rendelkezés esetén – a hagyatéki eljárás keretében – a közjegyző küldi meg a végintézkedést a föld tulajdonjogának megszerzését illetően jóváhagyás céljából a mezőgazdasági igazgatási szervnek. A föld tulajdonjogának végintézkedéssel történő megszerzésének jóváhagyására irányuló eljárásban az eladó alatt az örökhagyót, a vevő alatt az örököst kell érteni. A (3) bekezdés szerint a mezőgazdasági igazgatási szerv azt vizsgálja, hogy az örökös szerzőképessége fennáll-e, és a végintézkedés nem eredményezi-e a tulajdonszerzési korlátozás megsértését vagy megkerülését.

[31] A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32. § (1) bekezdés b) pontja szerint előzetes döntéshozatali indítványra jogegységi eljárás lefolytatásának akkor van helye, ha a Kúria valamely ítélkező tanácsa jogkérdésben el kíván térni a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától.

[32] A Kúria a közzétett Kfv.VI.37.028/2018/4. számú ítéletében – szemben az annak meghozatalakor hatályos, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 163. §-a szerint közzé nem tett Pfv.I.21.677/2019/6. számú döntéssel – elvi élel mondta ki, hogy föld tulajdonjogának végintézkedés útján történő megszerzése esetén a törvényes szerzési korlátozásokat az öröklés megnyílt, azaz az örökhagyó halála időpontjára tekintettel kell vizsgálni. A Kúria ezen döntésében hangsúlyozta, az AB határozat indokolása afelől nem hagyott kétséget, hogy a végrendeleti öröklés esetében is az örökhagyó halálának pillanatában fennálló tényhelyzetre tekintettel kell az Földforgalmi tv-ben előírt szerzőképesség feltételei meglétét megállapítani. Nincs ugyanis szabály arra, hogy ettől el lehetne térni. Éppen arról szól az Alkotmánybíróság határozata, hogy a törvényalkotó nem

szabályozta azt a feltételrendszert, jogi helyzetet, hogy a végrendeleti örökös „az örökhagyó halála után is” milyen feltételekkel szerezheti meg a földet.

[33] A Kúria jelen tanácsa ezen közigazgatási felülvizsgálati döntésben foglalt jogértelmezéstől eltérni nem kíván.

[34] A felülvizsgálati kérelem kapcsán rámutat, ezt a jogértelmezést egyértelműen alátámasztja az AB határozat és a 3135/2021 (IV.22.) AB határozat indokolása is.

[35] Kijelenthető, hogy a tulajdonszerzés elé a Földforgalmi tv. 10. § (2) bekezdése és 34. § (1) és 3) bekezdése korlátot állít. Az Alkotmánybíróság azonban AB határozatában kifejezetten vizsgálta a Földforgalmi tv. 34. § (1) és (3) bekezdésének Alaptörvénybe ütközését az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését illetően, amelyet aztán a 34. § (3) bekezdés utolsó mondatának megsemmisítése kivételével elutasított. Kimondta, hogy az örökhagyó aktív öröklési jogát a Földforgalmi tv.-nek azok a szabályai, amelyek a termőföldszerzés végrendeleti öröklés címén való megszerzése elé is ugyanolyan korlátokat (feltételeket) állítanak, mint az életében az adásvétel útján való elidegenítés/szerzés elé, nem korlátozzák alaptörvény-ellenesen; az örökhagyó aktív öröklési jogának a tartalmát határozzák meg (Indokolás [29]-[33]).

[36] A végintézkedés az örökhagyó nyilatkozatán, és nem az öröklési jog alanyainak a konszenzusán alapul. A végrendeleti örökös általában arról csak a hagyaték megnyílását követően szerez tudomást. Következésképpen az a körülmény is utóbb derül ki, hogy az örökhagyó által nevezett személy szerzőképessége a mezőgazdasági igazgatási szerv vizsgálata során valamely konkrét esetben nem fog fennállni, és a tulajdonszerzése jóváhagyását meg kell tagadni. Az örökösnek nevezett személy ezért általában nincs abban a helyzetben, hogy szerzőképessége szubjektív feltételeit, ha ez lehetséges, teljesíthesse (földművessé válás).

[37] Az Alkotmánybíróság határozatában hangsúlyozta, a tulajdonszerzési korlátozás jogosságát elismerve az öröklési jog ilyen mértékű csorbítása szükségtelenül szigorú jogkövetkezmény arra az esetre, ha az örökhagyó olyan személyt jelölt örökösnek, aki a Földforgalmi tv. szerint a végrendelet megírásakor épp nem lehetne örökös, de *a hagyaték megnyílásáig* még azzá válhat (Indokolás [40] bekezdés).

[38] Arra is rámutatott, a földműves státusz megléte vagy hiánya ahhoz az állami birtokpolitikához kötődik, amely a földszerzésre jogosult személyek körét a gazdálkodást folytató földművesekre kívánja korlátozni. A föld rendeltetésszerű használatából következik, hogy a föld megszerzése alapvetően hosszútávú elköteleződést kell, hogy jelentsen a föld megművelése és a mezőgazdasági termelés irányába. Nem állapítható meg az, hogy a földműves státusz feltételeit önkényesen, irracionálisan határozza meg a törvény, mert azt a jogszabályok egyrészt a mezőgazdasági vagy erdőgazdasági képzettséghez, másrészt meghatározott időtartamú, konkrét gazdálkodó tevékenységhez kötik. Mindebből alapos okkal vonható le következtetés arra nézve, hogy a földszerző milyen intenzíven kötődik a termőföldhöz. Alkotmányjogi szempontból kielégítő az a szabályozási rendszer, amely képzettségnek vagy tevékenység viszonylag rövid időtartamú, de időszerű végzésével összefüggő körülményeknek tulajdonít jelentőséget (Indokolás [30]-[31]).

[39] Az Alkotmánybíróság az örökléshez való jog ilyen mértékű korlátozása arányossági kritériumaként azt is megfogalmazta, hogy a jogalkotó az arányosság követelményét vagy azzal garantálhatja, hogy a vagyoni hátrány kompenzálására vagyoni megváltás útján lehetőséget, vagy pedig megfelelő időt biztosít a végrendeleti örökös tulajdonszerzése akadályának elhárítására, ha azt a törvényi szabályozás egyébként nem zárja ki (végzettség megszerzésére, tulajdon-maximum kiküszöbölésére).

[40] Az, hogy tulajdonjogot ki, hogyan, milyen mértékben szerezhet termőföldön, a tulajdonjog meghatározását jelenti, ami pedig jogalkotói feladat. A jogalkotó a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet jelen esetben kizárólag azzal orvosolta, hogy a termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészletek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2020. évi XL. törvény 89. §-a 2020. július 1-jétől kezdődően beiktatta a Földforgalmi tv. 34. § (4) bekezdését, amely kimondja, ha a mezőgazdasági igazgatási szerv megtagadja az örökös javára a tulajdonszerzés jóváhagyását, és a föld törvény erejénél fogva az állam tulajdonába és a Nemzeti Földalapba kerül, akkor az örökös kártalanítás illeti meg. A kártalanítás összege az ingatlan értékebecslésében megállapított érték, melyből le kell vonni az államot mint örökös terhelő hagyatéki tartozások összegét. Az értékebecslés elkészítéséről és a kártalanítás megfizetéséről a tulajdonosi joggyakorló gondoskodik a tulajdonszerzést követő 60 napon belül.

[41] A jogalkotó tehát az örökléshez való jog korlátozása arányossági követelménye megvalósításaként a vagyoni kompenzáció mellett döntött, ugyanakkor jogszabálmódosítás útján nem biztosított megfelelő időt a végrendeleti örökös tulajdonszerzése akadályának elhárítására. A Kúria hangsúlyozza, az Alaptörvény 28. cikke a normatartalomhoz kötöttséget nem oldja fel és túllépi a jogértelmezés határát a jogalkalmazó, ha a tételes jogi norma szövegétől elszakadva, feltételezett jogalkotói célra hivatkozva új normatartalmat állapít meg [Kfv.IV.35.289/2018/9].

[42] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság döntése a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért az elsőfokú ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[43] *Föld tulajdonjogának végintézkedés útján történő megszerzése esetén a törvényes szerzési korlátozásokat az öröklés megnyílt, azaz az örökhagyó halála időpontjára kell vizsgálni.*

Záró rész

[44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó 107. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson bírálta el.

[45] Az alperes írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, perköltséget nem igényelt, így az arról való döntéshozatalt a Kúria mellőzte.

[46] Pervesztessége okán a felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 102. § (1) bekezdése szerint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket kötelesek megfizetni az államnak.

[47] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. november 9.

Dr. Sperka Kálmán s. k.

a tanács elnöke

Dr. Gyurán Ildikó s. k.

előadó bíró

Dr. Suba Ildikó s. k.

bíró

Dr. Sugár Tamás s. k.

bíró

Dr. Bérces Nóra s. k.

bíró